

Jelenések könyve

Bevezetés (1:1-3)

Jel 1. Jézus Krisztus kijelentése, amelyet adott neki az Isten, hogy megmutassa az ő szolgálóinak, amiknek meg kell lenniük hamar: Ő pedig elküldvén az ő angyala által, megjelentette azt az ő szolgálójának, Jánosnak, **2** aki bizonyóságot tett az Isten beszédéről és Jézus Krisztus bizonyágtételéről, mindenről, amit látott. **3 Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják e prófécia beszédeit, és megtartják azokat, amelyek megíratnak abban; mert a kijelölt idő közel van.**

Címzés, üdvözlés és hálaadás (1:4-8)

4 János a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában *(a római Asia provincia, mely a mai Kis-Ázsia nyugati részén terült el)* van:

– Kegyelem nektek és békesség Attól, aki van, aki volt, és aki eljövendő; és a hét Szellemtől, akik az Ő trónszéke előtt vannak, **5** és Jézus Krisztustól, aki a hű tanúbizonyosság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme, aki szeretett minket, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az ő vére által, **6** és tett minket királyokká és papokká az ő Istene és Atyja számára: Az Ővé legyen a dicsőség és hatalom mind örökkön örökké! Ámen.

7 „Íme, eljön a felhőkkel; és minden szem meglátja őt, még akik őt átszegezték is; és siratja őt a földnek minden nemzetsége”. (Mt 24:30) Úgy van. Ámen.

– **8 Én vagyok az Alfa és az Omega, a Kezdet és a Végcél!** – ezt mondja az Úr, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, a Mindenható.

Jézus megjelenik Jánosnak (1:9-20)

9 Én János, aki a ti testvéreitek is vagyok, társatok is a Jézus Krisztus

szenvedésében és királyságában és tűrésében, a szigeten voltam, amelyet Pathmosznak neveznek, az Isten beszéde és Jézus Krisztusról való bizonyágtétel miatt. **10** Szellemben voltam ott az Úrnak napján, és hallottam hátam mögött erős hangot, mint egy kürtölést, **11** amely ezt mondta:

– **Én vagyok az Alfa és az Omega, az Első és Utolsó!** – és: **Amit látsz, írd meg könyvtekercsben, és küldd el a hét gyülekezetnek, amelyek Ázsiában vannak: Efeszoszban, Szmürnában, Pergamonban, Thüateirában, Szárdeiszban, Filadelfiában és Laodikeiában!**

12 Megfordultam azért, hogy lássam a hangot, amely velem beszélt; megfordulván pedig, **láttam hét arany mécstartót; 13 és a hét mécstartó között hasonlót az Emberfiához,** bokáig érő ruhába öltözve, és mellénél aranyövvel körülövezve.

14 Az ő feje pedig és a haja fehér volt, mint a fehér gyapjú, mint a hó; és a szemei olyanok, mint a tűzláng; **15 és a lábai hasonlóak voltak az izzó fényű érchez,** mintha kemencében tüzesedtek volna meg; a hangja pedig olyan, mint a sok vizek zúgása. **16** A jobb kezében pedig **hét csillag** volt; és a szájából kétélű éles kard jött ki; és az ő arca, mint a Nap, amikor az ő ereje teljében ragyog.

17 Mikor pedig megláttam őt, összeestem az ő lábai előtt, mint egy halott. És rám tette az ő jobb kezét, mondván nekem:

– **Ne félj; én vagyok az Első és az Utolsó, 18 és az Élő; pedig halott voltam, és íme, élek örökkön örökké (Ámen), és nálam vannak a Pokol és a Halál kulcsai. 19 Írd meg, amiket láttál, és amik vannak, és amik ezek után lesznek: 20 A hét csillag titkát, amelyet láttál az én jobb kezemben, és a hét arany mécstartót. A hét csillag a hét gyülekezet angyala, és amely**

hét mécstartót láttál, az hét gyülekezet.

Efeszoszi gyülekezetnek írt levél – az igaz hitű, de szeretetét vesztett gyülekezet (2:1-7)

Jel 2. Az **Efeszoszbeli gyülekezet** a gyülekezetnek írd meg:

„Ezeket mondja az, aki az ő jobb kezében tartja a hét csillagot, aki járkel a hét arany mécstartó között:

2 Tudom a te dolgaidat, és a te fáradozásodat és kitartásodat, és hogy a gonoszokat ki nem állhatod, és próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, holott nem azok, és hazugoknak találtad őket; 3 és terhet viseltél, és kitartó vagy, és az én nevemért fáradoztál és nem fáradtál el.

4 De az a kifogásom ellened, hogy az **első szeretetedet elhagytad**. 5 Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és **térj meg**, és a korábbi cselekedeteidet cselekedd; ha pedig nem, **hamar eljövök hozzád**, és a te mécstartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz.

6 De az megvan benned, hogy a **nikolaiták** cselekedeteit gyűlölöd, amelyeket én is gyűlölök.

7 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek! A győztesnek enni adok az Élet Fájáról, amely az Isten Paradicsomának közepén van.”

A szmürnai gyülekezetnek írt levél – a szenvedő gyülekezet (2:8-11)

8 A **Szmürnabeli gyülekezet** a gyülekezetnek írd meg:

„Ezt mondja az Első és Utolsó, aki halott volt és életre kelt:

9 Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet – de gazdag vagy –, és azoknak káromlását, akik azt mondják, hogy ők zsidók, holott nem azok, hanem a Sátán zsinagógája. 10 Semmit ne félj azoktól, amiket szenvedned kell: Íme, a Rá-

galmazó /Ördög némelyeket közületek a börtönbe fog vetni, hogy megpróbáltassatok; és lesz tíz napig való nyomorúságtok. **Légy hű mind halálig, és neked adom az élet győzelmi koszorúját.**

11 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek! Aki győz, annak nem tud ártani a második halál.”

A pergamoni gyülekezetnek írt levél – a megalkuvó gyülekezet (2:12-17)

12 A **Pergamonbeli gyülekezet** a gyülekezetnek írd meg:

„Ezt mondja az, akinél a kétélű éles kard van:

13 Tudom a te dolgaidat, és hogy ott laksz, ahol a Sátán trónszéke van; és az én nevemet megtartod, és az én hitemet nem tagadtad meg Antipásznak, az én hűséges tanúmnak napjaiban sem, aki megöletett nálatok, ahol a Sátán lakik.

14 De van valami kevés kifogásom ellened, mert vannak ott nálad, akik **Bálám** tanításához ragaszkodnak, aki Bálákot tanította, hogy törbe csalja Izráel fiait, hogy egyenek a bálványáldozati húsból, és paráználkodjanak.

15 Így vannak nálad is, akik a **nikolaiták** tanításához ragaszkodnak, amit gyűlölök. 16 **Térj meg!** Ha pedig nem, **ellened megyek hamar**, és vívok azok ellen szájam kardjával.

17 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek! A győzteseknek enni adok az elrejtett mannából, és adok annak fehér kövecskét, és a kövecskén új írott nevet, amelyet senki nem tud, csak az, aki kapja.”

A thüateirai gyülekezetnek írt levél – a toleráns, megengedő gyülekezet (2:18-29)

18 A **Thüateirabeli gyülekezet** a gyülekezetnek írd meg:

„Ezt mondja az Isten Fia, akinek szemei olyanok, mint a tűzláng, és akinek lábai hasonlóak az izzó fényű érchez:

19 Tudom a te dolgaidat, és szeretetedet, szolgálatodat, és hitedet és kitartásodat, és hogy a te utolsó cselekedeteid értékesebbek az elsőknél.

20 De van egy kevés kifogásom ellened, mert megengeded amaz asszonynak, **Jézabelnek**, aki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgálmat, hogy paráználkodjanak, és a bálványáldozati húsból egyenek. 21 Adtam neki időt is, hogy megtérjen az ő paráználkodásából; és nem tért meg. 22 Íme, én ágynak vettem őt, és azokat, akik vele házasságot törnek, **nagy nyomorúságba**, ha meg nem térnek cselekedeteikből. 23 És az ő gyermekeit megölöm halállal; és megtudják a gyülekezetek mind, hogy én vagyok a vesék és szívek vizsgálója; és mindegyikőtöknek megfizetek a cselekedetei szerint.

24 Nektek pedig azt mondom és mind a többi thüateirabelieknek is, akiknél nincsen e tudomány, és akik nem ismerik a Sátán mélységeit, amint ők nevezik: nem vetek reátok más terhet, 25 hanem ami nálatok van, azt tartsátok meg addig, **amíg eljövök**.

26 És aki győz, és aki mindvégig megtartja az én cselekedeteimet, *annak hatalmat adok a nemzeteken; 27 és uralkodik rajtuk vasvesszővel, mint a fazekas edényei széttöretnek* (Zsolt 2:8-9); amiképpen én is vettem az én Atyámtól. 28 És adom annak a hajnalcsillagot. 29 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek!”

A szardeiszi gyülekezetnek írt levél – a halott gyülekezet (3:1-6)

Jel 3. A Szardeiszbéli gyülekezet angyalának is írd meg:

„Ezt mondja az, akinél van az Isteni hét Szellem és a hét csillag:

Tudom a te dolgaidat, hogy **az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy**. 2 Vigyázz, és erősítsd meg a többieket, akik haló félben vannak; mert

nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseeknek. 3 Megemlékezzél azért, hogyan vetted és hallottad; és tartsd meg, és **térj meg!** Hogyha tehát nem vigyázol, **elmegyek hozzád, mint a tolvaj**, és nem tudod, mely órában megyek hozzád.

4 De van Szardeiszbén egy kevés neved, azoké, akik nem mocskolták be a ruháikat: és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra.

5 Aki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törlöm ki annak nevét az Élet Könyvéből, és megvallom annak nevét az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt. 6 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek!”

A filadelfeiai gyülekezetnek írt levél – a hűséges gyülekezet (3:7-13)

7 A **Filadelfeiai gyülekezet** angyalának is írd meg:

„Ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél a Dávid kulcsa van, aki megnyitja és senki be nem zárja, és bezárja és senki meg nem nyitja (Ézs 22:22):

8 Tudom a te dolgaidat – íme, **adtam eléd egy nyitott ajtót**, amelyet senki be nem zárhat –, hogy kevés erőd van, és megtartottad az én beszédemet, és nem tagadtad meg az én nevemet.

9 Íme, én adok a Sátán zsinagógájából, azok közül, akik zsidóknak mondják magukat, holott nem azok, hanem hazudnak; íme, azt művelem, hogy azok eljöjjenek és leboruljanak a lábaid előtt, és megtudják, hogy én szeretlek téged. 10 Mivel megtartottad /megőrizted az én béketűrésre /kitartásra intő beszédemet, én is megtartalak /**megőrizlek téged a megpróbáltatás órájától**, amely az egész világra eljön, hogy megpróbálja e föld lakosait. 11 Íme, **eljövök hamar!** Tartsd meg, ami nálad van, hogy senki el ne vegye a te győzelmi koszorúdat.

12 Aki győz, oszloppá teszem azt az én Istenem Templomában, és többé onnét ki nem jön; és felírom őrá az én

Istenem nevét, és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely az égből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet. **13** Aki nek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek!”

A laodikeiai gyülekezetnek írt levél – a langyos és haszontalan gyülekezet (3:14-22)

14 **A Laodikeiabeli gyülekezet** angyalának is írd meg:

„Ezt mondja az Ámen, a megbízható és igaz /szavahihető /igazmondó tanú, az Isten teremtésének kezdete:

15 Tudom a te dolgaidat, hogy te sem hideg nem vagy, sem forró. Bár csak hideg lennél, vagy forró! **16** Így mivel **langymeleg vagy**, sem hideg, sem forró, kiköplek /kihánylak téged az én számból. **17** Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire sincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és meztelen: **18** Azt tanácslom neked, hogy vegyél tőlem **tűzben megpróbált aranyat**, hogy gazdaggá légy; és **fehér ruhákat**, hogy öltözteted legyen, és ne látszódjon ki a te meztelenséged rútsága; és **szemgyógyító írral** kend meg a te szemeidet, hogy láss! **19** **Akiket én szeretek, rendreutasítom és megfegyelmezem. Légy buzgó azért, és térj meg!** **20** Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek: ha valaki meghallja az én hangomat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorázom, és ő énvelem.

21 Aki győz, megadom annak, hogy az én trónomon üljön velem, amint én is győztem és ültem az én Atyámmal az ő trónjára. **22** Aki nek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek!”

A mennyei bíróság (Szanhedrin) és istentisztelet leírása (4:1-11)

Jel 4. Ezek után láttam, íme, egy megnyílt ajtót a mennyben, és az

első hang, amelyet hallottam – mint ha egy kürt szólna –, ezt mondta:

– **Jöjj fel ide, és megmutatom neked, amiknek meg kell lenniük ezután.**

2 És azonnal **elragadtattam szel­lemben** /Szellem jelenlétébe kerültem/: és íme, egy trónszék volt letéve a mennyben, és ült valaki a trónszékben; **3** és a **trónon ülő** látványa hasonló volt a jáspis és karneol drágakőhöz; és a trónszék körül szivárvány volt, látszatra smaragdhoz hasonló. **4** És a trónszék körül huszonnégy trónszék volt; és e trónszékekben láttam ülni a **huszonnégy Vént** fehér ruhákba öltözve: és a fejükön arany győzelmi koszorúk voltak. **5** A trónszékből pedig villámlások és mennydörgések és szózatok /morajlások jöttek ki. És hét tűzlámpás égett a trónszék előtt, amelyek az Isten hét Szelleme. **6** És a trónemelvény előtt üvegtenger volt, hasonló a kristályhoz; és a trónemelvény közepén és a trónszék körül **négy élőlény**, szemekkel teljesek előtt és hátul. **7** És az első élőlény hasonló volt az **oroszlánhoz**, és a második élőlény hasonló a **borjúhoz**, és a harmadik élőlénynek olyan arca volt, mint egy **embernek**, és a negyedik élőlény hasonló volt a repülő **sashoz**. **8** És a négy élőlény, amelyek közül mindegyiknek hat-hat szárnya volt, köröskörül és belül teli volt szemekkel; és éjjel-nappal szüntelen ezt mondták:

– **Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, aki volt, és aki van, és aki eljövendő!**

9 És mikor az élőlények dicsőséget, tisztességet és hálát adnak annak, aki a trónszékben ül, annak, aki örökkön örökké él, **10** leborul a huszonnégy Vén az előtt, aki a trónszékben ül, és imádja azt, aki örökkön örökké él, és az ő koszorúikat a trónszék elé teszik, mondván:

– **11 Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert te teremtettél mindent, és a te akaratod miatt létezik és teremtetett minden!**

A megölt Bárány átveszi a könyvtékercset (5:1-14)

Jel 5. És láttam annak jobb kezében, aki a trónszékben ült, **egy könyvtékercset, amely tele volt írva kívül-belül, és le volt pecsételve hét pecséttel.** **2** És láttam egy erős angyalt, aki fennhangon kihirdette:

– **Ki volna méltó arra, hogy felnyissa a könyvtékercset, és feltörje annak pecsétjeit?**

3 És senki, sem mennyen, sem földön, sem föld alatt, nem volt képes a könyvtékercset felnyitni, sem ránézni /beletekinteni. **4** Én azért igen sírtam, hogy senki sem találtatott méltónak a könyvtékercs felnyitására és elolvasására, de még ránézni /belenézni sem.

5 És egy a Vének közül monda nekem:

– **Ne sírj! Íme, győzött a Júda nemzetiségéből való oroszlán, Dávid gyökere, hogy felnyissa a könyvtékercset és feltörje annak hét pecsétjét.**

6 És láttam a trónszék és a négy élőlény között és a Vének között egy Bárányt állni, úgy, mintha leölték volna, hét szarva és hét szeme volt, ami az Istennek hét Szelleme, amely kiküldetett az egész földre. **7** És eljött és elvette a könyvtékercset a trónszékben ülőnek jobb kezéből. **8** És amikor elvette a könyvtékercset, a négy élőlény és a huszonnégy Vén leborult a Bárány előtt, mindegyiknél hárfák és aranypoharak voltak, jó illatokkal tele, amik a szentek imádságai. **9** És énekeltek új éneket, mondván:

– **Méltó vagy, hogy elvedd a könyvtékercset és feltörd annak pecsétjeit: mert megölettél, és megváltottál /megvásároltál minket Istennek a te véred által, minden törzsből és nyelvből és népből és nemzetből, **10** és tettél minket a mi Istenünk számára királyokká és papokká; és uralkodunk a földön!**

11 És láttam, és hallottam a trónszék, az élőlények, és a Vének körül sok

angyalnak szavát – az ő számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer volt –; **12** nagy hangon ezt mondván:

– **Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmat és tisztességet /tiszteletet és dicsőséget és áldást!**

13 Sőt hallottam, hogy minden teremtmény, amely van a mennyben és a földön, és a föld alatt és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondta:

– **A trónszékben ülőnek és a Bárány-nak áldás és tisztesség /tisztelet és dicsőség és hatalom örökkön örökké!**

14 És a négy élőlény monda:

– **Ámen!**

És a huszonnégy Vén leborult és imádta az örökkön örökké élő.

Az 1. pecsét feltörése: a fehér lovas (6:1-2)

Jel 6. És láttam, amikor a Bárány a pecsétekből egyet feltört, és hallottam, hogy a négy élőlény közül egy monda, mintegy mennydörgésnek szavával:

– **Jöjj és lásd!**

2 És láttam, és íme, **egy fehér ló**, és a rajta ülőnél íj volt; és adatott neki győzelmi koszorú; és **kivonult győztesként**, és hogy győzzön.

A 2. pecsét feltörése: háborúk (6:3-4)

3 És amikor a második pecsétet feltörte, hallottam, hogy a második élőlény ezt mondta:

– **Jöjj és lásd!**

4 És előjött egy másik, **tűzvörös ló**, és aki azon ült, megadatott annak, hogy a békességet /békét elvegye a földről, és hogy az emberek egymást öljék; és adatott annak egy nagy kard.

A 3. pecsét feltörése: gazdasági válság (6:5-6)

5 És amikor feltörte a harmadik pecsétet, hallottam, hogy a harmadik élőlény monda:

- **Jöjj és lásd!**

Láttam azért, és íme, egy **fekete ló**; és annak, aki azon ült, egy mérleg volt kezében.

6 És hallottam a négy élőlény közül szózatot, amely ezt mondta:

- **A búzának mércéje (kb. 1,08 liter) egy dénár (kb. egy munkás napi bére), és az árpának három mércéje egy dénár; de a bort és az olajt ne bánts!**

A 4. pecsét feltörése: az emberiség tömeges pusztulása (6:7-8)

7 És amikor feltörte a negyedik pecsétet, hallottam a negyedik élőlény szavát, amely ezt mondta:

- **Jöjj és lásd!**

8 És láttam, és íme, egy **sárgaszínű /fakó ló**; és aki rajta ült, annak a neve **Halál**, és a **Pokol** követte azt; és adatott azoknak hatalom a föld negyedrésze fölött, hogy öljenek fegyverrel és éhséggel és halállal /döghalállal és a föld vadállatai által.

Az 5. pecsét feltörése: további vértanúk halála (6:9-11)

9 És amikor feltörte az ötödik pecsétet, láttam az **oltár alatt azoknak lelkeit, akik megölettek** az Isten beszédéért és a tanúságtételük miatt, amely náluk volt. **10** És kiáltottak hangosan, mondván:

- Uram, te szent és igaz! Meddig nem ítélsz még, és nem állsz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak?

11 Akkor adtak azoknak egyenként fehér ruhákat; és mondták nekik, hogy még egy kevés ideig nyugodjanak, amíg teljes nem lesz a szolgatársaiknak és testvéreiknek száma, akiket ugyanúgy megölnék, mint ahogy őket.

A 6. pecsét feltörése: kozmikus katasztrófa (6:12-17)

12 Azután láttam, amikor a hatodik pecsétet feltörte, és íme, **nagy földindulás** lett, és a **Nap fekete lett mint a szőrszák, és a Hold egészen olyan lett, mint a vér**; **13** és az ég

csillagai /meteoritjai /aszteroidái a földre hulltak, miképpen a fügefa hullatja éretlen gyümölcsseit, amikor nagy szél rázza. **14** És az ég eltűnt, mint amikor a könyvtekercset összegöngyölítik; és minden hegy és sziget kimozdult a helyéről. **15** És a földnek királyai és a fejedelmek és a gazdagok és a vezérek és a hatalmasak, és minden szolga és minden szabad elrejtőzött a barlangokba és a hegyeknek kőszikláiba; **16** és mondták a hegyeknek és a kőszikláknak:

- Boruljatok fölénk és rejtsetek el minket annak színe előtt, aki a trónszékben ül, és a Bárány haragja /büntetése előtt; **17** mert eljött az ő haragjának /büntetésének ama nagy napja; és ki állhat /maradhat meg?!

Izrael szent maradékának kijelölése (7:1-8)

Jel 7. Ezek után láttam négy angyalt állni a föld négy szegletén /égtáján, a földnek négy szélét tartva /uralva, hogy szél ne fújjon a földre, se a tengerre, se semmilyen élő fára.

2 És láttam más angyalt feljönni napkelet felől, akinek kezében volt az élő Isten pecsétje; és fennszóval kiáltott a négy angyalnak, akinek adatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek, **3** ezt mondván:

- **Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek, se a fáknek addig, amíg meg nem pecsételjük a mi Istenünk szolgáit az ő homlokukon!**

4 És hallottam a megpecsételtek számát: **Száznegyvennégyezer, az Izrael fiainak minden törzséből elpecsételve:**

5 Júda törzséből tizenkétezer elpecsételte;

Ruben törzséből tizenkétezer elpecsételte;

Gád törzséből tizenkétezer elpecsételte;

6 Áser törzséből tizenkétezer elpecsételte;

Náftáli törzséből tizenkétezer elpecsételt;

Manassé törzséből tizenkétezer elpecsételt;

7 Simeon törzséből tizenkétezer elpecsételt;

Lévi törzséből tizenkétezer elpecsételt;

Izsakhár törzséből tizenkétezer elpecsételt;

8 Zebulon törzséből tizenkétezer elpecsételt;

József törzséből tizenkétezer elpecsételt;

Benjámin törzséből tizenkétezer elpecsételt.

A nemzetek közül elhívottak biztonságba helyezése (7:9-17)

9 Azután láttam, és íme, egy **nagy sokaság**, amelyet senki meg nem számlálhatott, **minden nemzetből és törzsből és népből és nyelvből; és a trónszék előtt és a Bárány előtt álltak, fehér ruhákba öltözve**, és a kezekben pálmaágak; 10 és hangosan így kiáltanak:

– Az üdvösség /megmentés /szabadítás a mi Istenünké, aki a trónszékben ül, és a Bárányé!

11 Az angyalok pedig mindnyájan a trónszék, a Vének és a négy élőlény körül álltak, és a trónszék előtt arccal leborultak, és imádták az Istent, 12 ezt mondván:

– **Ámen! Áldás és dicsőség és bölcsesség és hálaadás és tisztesség és hatalom és erő a mi Istenünknek mind örökkön örökké! Ámen!**

13 Akkor felelt egy a Vének közül, és kérdezte tőlem:

– **Ezek, akik fehér ruhákba vannak öltözve, kik és honnét jöttek?**

14 És mondtam neki:

– Uram, te tudod.

És mondta nekem:

– **Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták az ő ruháikat, és megfehérítették ruháikat a Bárány vérében.** 15 Ezért vannak az Isten trónszéke előtt; és szolgálnak neki éjjel és nappal az ő Temp-

lomában; és aki a trónszékben ül, kiterjeszti sátrát felettük. 16 Nem éheznek többé, se nem szomjaznak többé; sem a nap nem perzseli őket, sem semmi hőség; 17 mert a Bárány, aki a trónemelvény közepén van, legelteti őket, és vizeknek élő forrásaira vezeti őket; és letöröl Isten az ő szemeikről minden könnyet.

A 7. pecsét feltörése: illatáldozat a mennyben és a 7 angyal felkészül a kürtöléshez (8:1-6)

Jel 8. És mikor feltörte a **hetedik pecsétet**, nagy csendesség lett a mennyben, mintegy fél óráig. 2 És láttam azt a **hét angyalt, aki az Isten előtt állt; és adatott nekik hét kürt.**

3 És jött egy másik angyal, és megállt az oltárnál, arany tömjénezőt tartva; és adatott annak sok illatos füstölőszer, hogy tegye azt az összes szent imáihoz az arany oltárra, amely a trónszék előtt volt. 4 És felment az illatszerek füstje a szentek imáival az angyal kezéből az Isten elé. 5 Azután vette az angyal a tömjénezőt; és megtöltötte azt az oltár tűzével, és levette a földre; és lettek mennydörgések és robajlások és villámlások és földindulás. 6 És a hét angyal, akinél a hét kürt volt, felkészült a kürtöléshez.

Az 1. kürtszó: kiég a növényzet egyharmada (8:7)

7 Az első angyal azért megfújta a kürtöt, és lett **jégeső és tűz, vérrel elegy**, és vettetett a földre; és a **földnek harmadrésze megégett**, és az élő fáknak harmadrésze megégett, és minden zöldellő fű megégett.

A 2. kürtszó: elpusztul a tengeri állatok egyharmada (8:8-9)

8 A második angyal is megfújta a kürtöt, és valami olyasmi, mint egy **tűzzel égő nagy hegy vettetett a tengerbe**; és a **tengernek harmadrésze vérré vált**; 9 és elpusztult a ten-

gerben lévő teremtmények harmadrésze, amelyeknek lelkük van; és a hajóknak harmadrésze megsemmisült.

A 3. kürtszó: megkeseredik az édesvizek egyharmada (8:10-11)

10 A harmadik angyal is megfújta a kürtöt, és **leesett az égről egy nagy csillag /aszteroida, égve, mint egy fáklya, és esett a folyóvizeknek harmadrészére, és a vizek forrásaira.** **11** A csillag /aszteroida neve pedig „Üröm”. Azért a **folyóvizek harmadrésze ürré vált**; és sok ember meghalt a vizektől, mivel keserűvé váltak.

A 4. kürtszó: az égitegek fénye egyharmadával csökken (8:12-13)

12 A negyedik angyal is megfújta a kürtöt, és **csapás sújtotta a Nap harmadrészét, és a Hold harmadrészét, és a csillagok harmadrészét; hogy elsötétüljön azoknak harmadrésze**, és a nappal világossága harmadával csökkent, és az éjszakáé hasonlóképpen.

13 És láttam és hallottam az ég közepén egy angyalt repülni, aki hangosan így kiáltott:

– **Jaj, jaj, jaj a föld lakosainak a három angyal kürtölése miatt, akik még kürtölni fognak!**

Az 5. kürtszó – 1. jaj: a mélységből feljövő sáskák gyötrése (9:1-12)

Jel 9. Az ötödik angyal is megfújta a kürtöt, és láttam, hogy **egy csillag /aszteroida esett le az égből a földre, és adatott annak a mélység kútjának kulcsa.** **2 Megnyitotta azért a mélység kútját: és füst jött fel a kútból**, mint egy nagy kemencének füstje; és elsötétült a nap és a légkör a kút füstjétől.

3 A füstből pedig sáskák jöttek ki a földre; és adatott azoknak oly hatalom, amilyen hatalmuk a föld skorpióinak van. **4** És megmondott nekik,

hogy a föld fűvét ne bántsák, se semmi zöldellőt, se semmi élő fát, hanem csak **azokat az embereket, akiknek homlokukon nincsen az Istennek pecsétje.** **5 És azt a parancsot kapták, hogy meg ne öljék őket, hanem hogy kínozzák /gyötörjék őket öt hónapig;** és azoknak kínzása olyan, mint a skorpió kínzása, amikor megmarja az embert. **6** Annak okáért azokban a napokban keresik az emberek a halált, de nem találják meg azt; és kívánnának meghalni, de a halál elkerüli őket.

7 A sáskáknak formája pedig hasonló volt a viadalra felkészített lovakhoz; és a fejükön mintegy aranyhoz hasonló győzelmi koszorúk voltak, és az arcaik olyanok voltak, mint az emberek arcai. **8** És olyan hajuk volt, mint az asszonyok haja; és fogaik olyanok voltak, mint az oroszlánoknak. **9** És olyan mellvértjeik voltak, mint a vas mellvért; és szárnyaik zúgása olyan volt, mint a csatába száguldó sok lovas harci kocsik zaja. **10** És skorpiókhoz hasonló farkuk volt és fullánkjuk; és a farkukban volt a hatalmuk, hogy ártsanak az embereknek öt hónapig. **11** Királyukul pedig a mélység angyala volt felettük; akinek a neve héberül Abaddon, görögül pedig Apollüónnak, azaz Pusztítónak nevezik.

12 Az első jaj elmúlt; íme, ezután még két jaj következik.

A 6. kürtszó – 2. jaj: az emberiség egyharmada elpusztul (9:13-21)

13 A hatodik angyal is megfújta a kürtöt, és hallottam egy szózatot az arany oltár négy szarvától, amely az Isten előtt van, **14** mondván a hatodik angyalnak, akinél a kürt volt:

– **Oldd el azt a négy angyalt, akik a nagy folyóvíznél, az Eufrátesznél vannak megkötözve!**

15 Eloldotta azért a négy angyalt, akik készen álltak arra az órára és napra és hónapra és esztendőre, hogy megöljék az emberek harmadrészét. **16** És a lovas seregek létszáma húsz-

ezerszer tízezer volt – hallottam a számukat. **17** A látomásban ilyennek láttam a lovakat, és a rajtuk ülőket: tűzpiros, jácintkék és kénsárga mellvértjeik voltak; és a lovak feje olyan volt, mint az oroszlánok feje; és szájukból tűz és füst és kénkő jött ki. **18** Ettől a háromtól pusztult el az emberek harmadrésze: a tűztől, a füsttől és a kénkőtől, amely azok szájából jött ki. **19** Mert az ő hatalmuk az ő szájukban van, és az ő farkukban; mert az ő farkaik a kígyókhoz hasonlóak, amelyeknek fejeik vannak; és azokkal ártanak /pusztítanak.

20 A többi ember pedig, akik nem haltak meg e csapásokban, mégsem tértek meg az ő kezeik csinálmányaitól /cselekedeteiből, hogy ne imádják a démonokat, és az arany-, ezüst-, érc-, kő- és fa bálványokat, amelyek sem látni, sem hallani, sem járni nem képesek; **21** és nem tértek meg sem gyilkosságaikból, sem boszorkányságaikból /kábitószerzéseiből, sem paráználkodásaikból, sem lopásaikból.

Véget ér Isten haladékanak ideje (10:1-7)

Jel 10. És láttam egy másik, erős angyalt az égből leszállni, aki felhőbe volt öltözve; és a fején szivárvány volt, és az arca olyan volt, mint a nap, és a lábai, mint a tűzszlopok; **2** és a kezében egy nyitott könyvecske volt. És tette a jobb lábát a tengerre, a bal lábát pedig a szárazföldre; **3** és kiáltott erős hangon, mint amikor az oroszlán ordít; és amikor kiáltott, megszólalt a hét mennydörgés a maga hangján. **4** És mikor a hét mennydörgés megszólaltatta a maga hangját, le akartam írni; de az égből egy hangot hallottam, amely ezt mondta nekem:

– Pecsételd be, amiket a hét mennydörgés szól, és azokat meg ne írd!

5 És az angyal, akit láttam állni a tengeren és a földön, felemelte kezét az égbe, **6** és megesküdött Arra, aki

örökkön örökké él, aki teremtette az eget és az abban levőket, és a földet és a rajta levőket, és a tengert és a benne levőket, hogy:

– **Nem lesz több idő; 7 hanem a hetedik angyal szavának napjaiban, amikor kürtölni kezd, akkor beteljesedik az Isten titka, amint megmondta az ő szolgálóinak, a prófétáknak.**

János prófétál a Jeruzsálemben bekövetkező eseményekről (10:8-11:14)

8 És a hang, amelyet hallottam az égből, ismét szólt nekem, és monda:

– **Menj el, és vedd el azt a nyitott könyvecskét, mely a tengeren és a szárazföldön álló angyal kezében van!**

9 Elmentem azért az angyalhoz, mondván neki:

– Add nekem a könyvecskét!

És monda nekem:

– **Vedd el és edd meg; és megkeseríti a te gyomrod, de a te szádban édes lesz, mint a méz.**

10 Elvettem azért a könyvecskét az angyal kezéből, és megettem azt; és az én számban olyan édes volt, mint a méz; és mikor megettem azt, megkeseredett az én gyomrom.

11 Majd így szólt hozzám:

– **Ismét prófétálnod kell sok népről, nemzetről, nyelvről és királyról!**

Jel 11. És adtak nekem egy mérővesszőhöz hasonló nádszálat, és az angyal mellém állt és monda:

– **Kelj fel, és mérd meg az Isten Templomát, és azokat, akik abban imádkoznak, és az oltárt! 2 De a tornácot /pitvart, amely a Templomon kívül van, kihagy, és azt meg ne mérd; mert az a (nem zsidó) nemzeteknek adatott, és a szent várost tapossák negyvenkét hónapig.**

3 És adom az én két tanúmnak, hogy prófétáljanak, gyászruhákba öltözve, ezerkétszázhatvan napig. 4 Ők az a két olajfa, és a két mécstartó, amelyek a föld Istene előtt álltak. 5 És ha valaki ártani akar nekik, tűz jön ki

az ő szájukból, amely megemészti az ő ellenségeiket; és ha valaki ártani akar nekik, így kell annak megöletnie. **6** Ezeknek van hatalmuk arra, hogy bezárják az eget, hogy az ő prófétálásuk napjaiban eső ne hulljon; és hatalmuk van a vizek fölött, hogy azokat vérré változtassák, és megverjék a földet bármilyen csapással, ahányszor csak akarják.

7 És amikor elvégezik az ő tanúságtételüket, a mélységből feljövő fenevad /vadállat hadakozik ellenük, és legyőzi őket, és megöli őket. **8** És az ő holttesteik ott fekszenek ama nagy város utcáin, amelyet szellemi értelemben Szodomának és Egyiptomnak hívnak, ahol a mi Urunk is megfeszítettett. **9** És a népek, törzsek, nyelvek és nemzetek közül valók látják azok holttestét három és fél napig, és azok holttestét nem engedik sírba tenni. **10** És a földnek lakosai örülnek és örvendeznek fölöttük, és ajándékokat küldenek egymásnak; mivelhogy e két próféta gyötörte a föld lakosait. **11** De **három és fél nap múlva élet Szelleme adatott Istentől beléjük, és lábaimra álltak**; és nagy félelem fogta el azokat, akik őket nézték. **12** Ekkor hangos kiáltást hallottak az égből, amely így szólt hozzájuk:

– **Jöjjetek fel ide!**

És **felmentek az égbe felhőben**; és látták őket az ő ellenségeik.

13 És abban az órában **nagy földindulás támadt, és a városnak tizedrésze romba dőlt**; és megöletett /elpusztult a földindulásban hétezer ember neve; és a többiek megrémültek, és a menny Isteneinek adtak dicsőséget.

14 A **második jaj elmúlt**; íme, a harmadik jaj hamar eljön.

A 7. kürt szó – 3. jaj: a Messiás teljhatalmat kap az egész Föld fölött (11:15-19)

15 A **hetedik angyal is megfújta a kürtöt**, és ekkor erős hangok csendültek fel a mennyben, amelyek ezt mondták:

– **E világ országai a mi Urunkéi és az ő Krisztusáéi lettek, aki örökkön örökké uralkodik!**

16 És a huszonnégyszáz Vén, akik az Isten előtt ülnek a trónjaikon, arcára borult és imádta az Istent, **17** ezt mondván:

– Hálát adunk neked Uram, Mindenható Isten, aki vagy, és aki voltál, és aki eljövendő vagy; mert vetted a te hatalmas erődöt /nagy hatalmat, és megkezdted uralkodásodat. **18** És feldőhöztek a nemzetek, és eljött a te haragod /büntetésed, és az idő, hogy a halottak megítéltessenek; és hogy megadd szolgálóidnak a fizetségüket, a prófétáknak és a szenteknek, és akik a te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak; és elpusztítsd azokat, akik a földet pusztítják.

19 Ekkor kinyílt az Isten Temploma a mennyben, és láthatóvá vált a szövetség ládája a Templomában; és támadtak villámlások és szózatok /dübörgések és mennydörgések, és földindulás és nagy jégeső.

A Napba öltözött asszony és a Sátán küzdelme (12:1-18)

Jel 12. És feltűnt egy nagy jel az égből: **egy asszony, aki napba volt felöltözve**, és lábai alatt volt a hold, és az ő fejében tizenkét csillagból győzelmi koszorú; **2** aki várandós volt, és vajúdva kiáltozott szülési fájdalmai között.

3 Feltűnt más jel is az égből, és íme, **egy nagy tűzvörös sárkány**, akinek hét feje volt és tíz szarva, és az ő fején hét korona /diadém; **4** és a farka utána vonszolta az ég csillagainak harmadrészét, és a földre vetette azokat.

És állt az a sárkány a szülő asszony elé, hogy amikor szül, annak fiát meggye. **5** Az pedig **szült fiúgyermeket – aki vasvesszővel legeltet /terel minden nemzetet –; és elragadtatott annak fia Istenhez és az ő trónjához.**

6 Az **asszony pedig elfutott a siva-**

tagba, ahol Istentől készített helye van, hogy ott táplálják őt **ezerkét-százhatvan napig**.

7 És az égben háború támadt: **Mihály és az ő angyalai harcot indítottak a sárkány ellen**; és a sárkány és az ő angyalai is harcoltak; 8 de nem tudtak felülkerekedni, úgyhogy többé nem maradt számukra hely a mennyben /égben. 9 És **levettetett a nagy sárkány, ama ősi kígyó, akit neveznek Ördögnek /Rágalmazónak és Sátánnak, aki az egész földkerekség eltévelyítője, levettetett a földre az ő angyalaival együtt**. 10 És hallottam nagy szózatot a mennyben /égben, amely ezt mondta:

– **Most valósult meg az üdvösség /szabadulás /megmenekülés és az erő, és a mi Istenünk országa, és az ő Krisztusának hatalma; mert a mi testvéreink vádolója levettetett, aki vádolta őket éjjel és nappal a mi Istenünk előtt**. 11 **De ők legyőzték azt a Bárány vére és az ő tanúságtételük beszéde által; és az ő életüket /lelküket nem kímélték mindhalálig**. 12 **Annak okáért örüljete egek, és akik laktok azokban! Jaj a föld és a tenger lakóinak; mert leszállt az Ördög tihozzátok, nagy haraggal teljes, mivel tudja, hogy kevés ideje van**.

13 Mikor azért látta a sárkány, hogy levettetett a földre, **kergetni kezdte az asszonyt, aki a fiút szülte**. 14 **De adatott az asszonynak két nagy sasszárny, hogy a kígyó elől elrepüljön a sivatagba az ő helyére, hogy tápláltasson ott ideig, időig, és az idő feléig**. 15 És bocsátott a kígyó az ő szájából az asszony után vizet, mint egy folyam vizét, hogy azt a folyóvízzel elragadja. 16 De a föld segítségére sietett az asszonynak, és megnyitotta a föld az ő száját, és elnyelte a folyóvizet, amelyet a sárkány az ő szájából bocsátott ki.

17 Megharagudott azért a sárkány az asszonyra, és **elment, hogy hadakozzon az asszony magvából való többi ember ellen, akik megtartják**

Isten parancsolatait, és akiknél ott van a Jézus Krisztus tanúságtétele /akik Jézus Krisztusról tanúskodnak –; 18 és odaállt a tenger fövenyére.

A hamis messiás világbirodalma (13:1-10)

Jel 13. És láttam egy fenevadat /vadállatot feljönni a tengerből, amelynek hét feje és tíz szarva volt, és az ő szarvain tíz korona /diadém, és az ő fejein az istenkáromlás neve. 2 És e fenevad, amelyet láttam, hasonló volt a párduchoz, és az ő lábai, mint a medvéé, és az ő szája, mint az oroszlán szája; és a sárkány adta az ő erejét, és az ő trónszékét, és nagy hatalmat. 3 És láttam, hogy egy az ő fejei közül halálos sebbel megsebesített; de az ő halálos sebe meggyógyított; és csodálván, az egész föld követte a fenevadat. 4 És imádták a sárkányt, aki a hatalmat adta a fenevadnak; és imádták a fenevadat, ezt mondván:

– Kicsoda hasonló e fenevadhoz? Kicsoda hadakozhat övele?

5 És adatott neki nagy dolgokat és káromlásokat szóló száj; és adatott neki hatalom, hogy cselekedjen **negyvenkét hónapig**. 6 Megnyitotta azért a száját Isten ellen káromlásra, hogy szidalmazza az ő nevét és az ő sátrát, és azokat, akik a mennyben laknak. 7 Az is megadatott neki, hogy a szentek ellen hadakozzon, és őket legyőzze; és adatott neki hatalom minden törzs, nyelv és nemzet fölött. 8 Annak okáért **imádja őt a föld minden lakosa, akiknek neve nincs beírva az Életnek Könyvébe, amely a leöletett Bárányé, e világ alapítása óta**.

9 Akinek van füle, hallja meg: 10 **Ha valaki fogságba visz mást, ő is fogságba megy; ha valaki fegyverrel öl, fegyverrel kell annak megöletnie**. Itt van a szentek kitartása és hite.

A hamis próféta, a pusztító utálatosság (bálvány) és a totális gazdasági kontroll (13:11-18)

11 Azután láttam **másik fenevadat /vadállatot feljönni a földből, akinek két szarva volt**, a bárányéhoz hasonló, de úgy beszélt, mint a sárkány. **12** És az előbbi fenevad teljes hatalmával cselekszik annak színe előtt; és azt is eléri, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe meggyógyult. **13** És nagy csodajeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára. **14** És elhitei a földnek lakosait a jelekkel – amelyek megadattak számára, hogy megtegye azokat a fenevad előtt –; azt mondván a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevad képmását, aki fegyverrel megsebesítettet, de megelevenedett. **15** És az is megadatott neki, hogy a fenevad képmásába szellemet adjon, hogy a fenevad képmása megszólaljon /beszéljen is, és hogy megöletesse mindazokat, akik nem imádják a fenevad képmását. **16** Arra is rávesz mindenkit – kicsinyeket és nagyokat, gazdagokat és szegényeket, szabadokat és szolgákat –, hogy az ő jobb kezükre vagy a homlokukra bélyeget /jelt tegyenek; **17** és hogy senki se tudjon vásárolni, se eladni semmit, hanem csak akin rajta van a fenevad bélyege /jele, vagy neve, vagy nevének száma.

18 Itt van a bölcsesség. **Akinek van értelme /értelmes szíve, számlálja meg /számolja ki a fenevad számát, mert emberi szám: és annak száma hatszázhatvanhat.**

A Bárány és a 144000 a Cion-hegyen (14:1-5)

Jel 14. És láttam, és íme, egy Bárány állt a Sion /Cion hegyén, és ővele száznegyvennégyezren, akiknek homlokán az ő Atyja neve volt felírva. **2** És hangot hallottam az égből, mint sok vizek zúgását, és mint nagy

mennydörgés hangját; és hallottam hárfásokat, akik az ő hárfáikon játszottak; **3** és ahogyan új éneket énekeltek a trónszék előtt, és a négy élőlény előtt és a Vének előtt; és senki meg nem tanulhatta azt az éneket, csak a száznegyvennégyezer, akiket megvásároltak /megváltottak a földről. **4** Ők azok, akik nem szennyezték be magukat nőkkel; ugyanis szüzek. Ők azok, akik követik a Bárányt, bárhová is megy. Ők zsengeáldozatul vásároltattak meg az emberek közül Isten és a Bárány számára. **5** És az ő szájukban nem találtatott álnokság; mert feddhetetlenek /hibátlanok az Isten trónszéke előtt.

Három angyal figyelmeztetése az emberiségnek (14:6-13)

6 És láttam **másik angyalt** az ég közepén repülni, akinél az örökkévaló evangélium volt, **hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliumot**, és minden nemzetnek, törzsnek, nyelvnek és népnek, **7** fennszóval ezt mondván:

– **Féljétek az Istent, és neki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtetten a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait!**

8 És egy másik angyal követé azt, mondván:

– **Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város, mert az ő paráznasága szenvedélyének borával itatott meg minden nemzetet!**

9 És egy harmadik angyal is követte őket, fennszóval ezt mondván:

– **Ha valaki imádja a fenevadat és annak képmását, és bélyegét /jelét felveszi a homlokára vagy kezére, 10 az is inni fog Isten haragjának borából, amely hígítatlanul töltetett az ő haragjának poharába: és kínoztatni fog tűzben és kénköben /kéngázban a szent angyalok előtt és a Bárány előtt; 11 és az ő kínlásuknak füstje felmegy örökkön örökké; és nem lesz nyugalomuk sem éjjel sem nappal, akik imádják a fenevadat és**

annak képmását, és ha valaki az ő nevének bélyegét /jelét felveszi.

12 Itt van a szenteknek kitartása, azoké, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét /Jézusba vetett hitet!

13 És hallottam az égből hangot, amely ezt mondta nekem:

– Írd meg: „**Boldogok a halottak, akik az Úrban hálnak meg mostantól fogva!**”

– Bizony így van – mondja a Szellem – , **mert megnyugszanak /megpihennek a fáradozásaiktól, és cselekedeteik követik őket.**

Az emberiség aratása és szürete (14:14-20)

14 És láttam, és íme, volt egy fehér felhő; és a felhőn ült valaki, hasonló az Emberfiához, a fején győzelmi aranykoszorú, és a kezében éles sarló. 15 És egy másik angyal jött ki a Templomból, fennszóval kiáltván annak, aki a felhőn ült:

– **Eresztd neki a sarlódat, és arass; mert elérkezett az aratás órája, mert a föld aratni valója megszáradt /beérett!**

16 Vetette azért, aki a felhőn ült az ő sarlóját a földre; és learattatott a föld.

17 És egy másik angyal is kijött a mennyei Templomból, s annál is éles sarló volt. 18 Másik angyal is kijött az oltártól, akinek hatalma volt a tűzön *(aki az áldozati tűz fenntartásával volt megbízva)*, és kiáltott fennszóval annak, akinél az éles sarló volt, ezt mondván:

– **Eresztd neki a te éles sarlódat, és szedd meg a föld szőleinek gerezdjeit; mert megértek annak szőlei!**

19 Vetette azért az angyal az ő éles sarlóját a földre, és a földnek szőleit megszédte, és vetette az Isten haragjának nagy borsajtójába. 20 És megtaposták a borsajtót a városok kívül, és vér jött ki a borsajtóból a lovak zablájáig, ezerhatszáz sztadionnyira *(több mint 280 km)*.

A büntetés poharainak előkészítése (15:1-16:1)

Jel 15. És láttam a mennyben másik nagy és csodálatos /rendkívüli jelet: **hét angyalt, akiknél a hét utolsó csapás volt; mert ezek által teljesedett be /érte el célját az Isten haragja.**

2 És láttam, mintegy kristályból való tengert /medencét tűzzel elegyítve; és azokat, akik győzelmet arattak a fenevaden és annak képe, és bélyege /jele és nevének száma fölött, láttam őket állni a kristálytenger mellett, és náluk voltak Isten hárfái. 3 És énekelték Mózesnek, Isten szolgájának énekét, és a Bárány énekét, ezt mondván:

– Nagyok és csodálatosak a te tetteid, Urunk, mindenható Isten; igazságosak és igazak a te útjaid, óh szentek Királya! 4 Ki ne félne téged, Urunk, és ki ne dicsőítené a te nevedet? Hiszen csak egyedül Te vagy szent! Mert eljönnek mind a nemzetek és leborulnak előtted; mert a te igazságos ítéleteid nyilvánvalókká lettek!

5 És ezek után láttam, és íme, megnyílt a mennyben a tanúságtétel sátrának Temploma, 6 és kijött a Templomból tiszta, fehér lenvászónba öltözve és mellükön arany övvel körülvéve az a hét angyal, akinél a hét csapás volt.

7 És egy a négy élőlény közül adott a hét angyalnak hét arany poharat, amely az örökkön örökké élő Isten haragjával volt tele. 8 És megtelt a Templom füsttel az Isten dicsőségétől és erejétől, és senki a Templomba be nem mehetett mindaddig, amíg a hét angyal hét csapása be nem fejeződött /végbe nem ment.

Jel 16. És erős hangot hallottam a Templomból, amely mondta a hét angyalnak:

– **Menjetek el és töltsétek ki a földre az Isten haragjának hét poharát!**

Az 1. pohár: fájdalmas fekély a hamis Messiás tisztelőin (16:2)

2 Elment azért az első, és kitöltötte az ő poharát a földre; és **támadt ártalmas és rosszindulatú fekély** azokon az embereken, akik a fenevad bélyegét /jelét hordták, és akik imádták annak képmását.

A 2. pohár: teljes pusztulás a tengerben (16:3)

3 A második angyal is kitöltötte az ő poharát a **tengerre; és az olyanná lett, mint a halott vére**; és a tengerben levő összes élőlény /élő lélek elpusztult.

A 3. pohár: minden édesvíz vérré változik (16:4-7)

4 A harmadik angyal is kitöltötte az ő poharát a **folyóvizekre és a vizek forrásaira; és azok vérré váltak**. 5 És hallottam, hogy a vizek angyala ezt mondta:

– Igazságos vagy Uram, aki vagy, és aki voltál, te Szent, hogy így ítéltél! 6 Mivel szentek és próféták vérént ontották, vért adtál nekik inni; mert megérdemlik!

7 És hallottam, hogy egy másik az oltártól ezt mondta:

– **Igen Uram, mindenható Isten, igazak és igazságosak a te ítéleteid!**

A 4. pohár: a Nap megégeti az embereket (16:8-9)

8 A negyedik angyal is kitöltötte az ő poharát a **Napra; és megadatott annak, hogy az embereket megperzselje tűzzel**. 9 És megperzselődtek az emberek a nagy hőségtől; és az Isten nevét káromolták, akinek hatalma volt e csapások felett; és nem tértek meg, hogy Neki dicsőséget adjanak.

Az 5. pohár: sötétség borul a birodalomra (16:10-11)

10 Az ötödik angyal is kitöltötte az ő poharát a **fenevad trónjára; és az ő országa sötétségbe borult**; és rágták a nyelvüket a kín miatt, 11 és káromolták a mennyi Istenét az ő kínjai

és fekélyeik miatt; és nem tértek meg az ő cselekedeteikből.

A 6. pohár: kiszárad az Eufrátesz (16:12-16)

12 A hatodik angyal is kitöltötte az ő poharát a **nagy folyóvízre, az Eufráteszre; és kiszáradt annak vize**, hogy a napkelet felől jövő királyoknak út készíttessék. 13 És láttam a sárkány szájából és a fenevad szájából és a hamis próféta szájából **három tisztátalan szellemet kijönni**, a békákhoz hasonlókat; 14 mert démoni szellemek azok, akik jeleket tesznek; akik elmennek a föld és az egész lakott világ királyaihoz, hogy egybegyűjtsék azokat a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára. 15 („Íme, eljövök, mint a tolvaj! Boldog, aki vigyáz és őrzi az ő ruháit, hogy meztelen ne járjon, és meg ne lássák az ő szemérmét!”) 16 Egybegyűjtötték azért őket a helyre, amelyet zsidóul **Armageddonnak /Megiddó hegyének** neveznek.

A 7. pohár: óriási földrengés és jégeső (16:17-21)

17 A hetedik angyal is kitöltötte az ő poharát a **levegőégre**; és erős hang hallatszott a mennyei Templomból a trónszéktől, amely ezt mondta:

– **Meglett! /Megtörtént!**

18 És támadtak dübörgések és mennydörgések és villámlások; és **lett oly nagy földindulás, amilyen még nem volt, mióta emberek vannak a földön**, ilyen hatalmas nagy földrengés. 19 És a nagy város három részre szakadt, és a nemzetek városai összeomlottak; és a nagy Babilonról is megemlékeztek az Isten előtt, hogy adja neki (kiinni) büntetése haragja borának poharát. 20 És minden sziget eltűnt, és hegyek nem találtattak többé. 21 És mintegy talentum súlyú (kb. 20 kg) jégdarabokból álló **nagy jégeső hullott az égből** az emberekre; és káromolták az Istent az emberek a jégeső csapása miatt; mert az felette nagy volt.

A fenevadon ülő asszony – Babilon, a nagy prostituált (17:1-18)

Jel 17. És jött egy a hét angyal közül, akinél a hét pohár volt, és szólt velem, mondván nekem:

– Jöjj, és **megmutatom neked a nagy parázna kárhoztatását /ítéletét**, aki a sok vízen ül; **2** akivel paráználkodtak a föld királyai, és az ő paráznaságának borától megrészegedtek a föld lakosai.

3 És szellemben elvitt engem egy sivatagba, és **láttam egy asszonyt ülni egy skarlátvörös fenevadon /vadállaton**, amely tele volt káromló nevekkel, és amelynek hét feje és tíz szarva volt. **4** Öltözött pedig az asszony bíborba és skarlátvörösbe, és megékesítettett arannyal és drágakővel és gyöngyökkel, kezében egy aranypohár volt, tele utálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztatlanságával, **5** és a homlokára egy név volt írva:

„TITOK; A NAGY BABILON, A PARÁZNÁKNAK ÉS A FÖLD UTÁLATOSSÁGAINAK ANYJA”.

6 És láttam, hogy az asszony részeg volt a szentek véréből és Jézus tanúinak véréből. És döbbenet csodálkoztam el, amikor megláttam. **7** És monda nekem az angyal:

– **Miért csodálkozol? Én megmondom neked ennek az asszonynak titkát és a fenevadét, amely őt hordozza, amelynek hét feje és tíz szarva van. 8** A fenevad, amelyet láttál, volt és nincs; és a mélységből jön fel és megy a veszedelemre. És a föld lakosai csodálkoznak /csodálják – akiknek neve nincs beírva az Életnek Könyvébe e világ alapításától fogva –, látván a fenevadat, amely volt és nincs, noha van.

9 Itt a szív értelme, amelyben van bölcsesség: A hét fej a hét hegy, amelyen az asszony ül. **10** Király is hét van; öt közülük elesett, és az egyik van, a másik még nem jött el; és amikor eljön, rövid ideig kell maradnia. **11** A fenevad pedig, amely volt és nincs, az maga a nyolcadik, és a hét

közül való; és a veszedelemre /vesztébe megy. **12** A tíz szarv pedig, amelyet láttál, tíz király, olyanok, akik még királyságot nem kaptak; de hatalmat kapnak, mint királyok egy óráig a fenevaddal. **13** Ezeknek egy a szándékuk; és erejüket és hatalmukat is a fenevadnak adják. **14** Ezek a Bárány ellen fognak harcolni, de a Bárány legyőzi őket – és a vele levő elhívottak, kiválasztottak és hűségesek is –, mert ő az uraknak Ura és királyoknak Királya.

15 Majd így folytatta:

– A vizek, amelyeket láttál, ahol a parázna ül, népek azok és emberek sokasága és nemzetek és nyelvek. **16** És a tíz szarv, amelyet láttál a fenevadon, ezek meggyűlölik a paráznát, és kifosztják és meztelenné teszik, és eszik annak húsát, és megégetik őt tűzben. **17** Mert az Isten adta azoknak szívébe, hogy az Ő akaratát valósítsák meg, és egy akarattal cselekedjenek, és adják az ő országukat /királyi hatalmukat a fenevadnak, amíg beteljesednek az Isten beszédei. **18** És az asszony, akit láttál, ama nagy város, amelynek királysága van a föld királyain.

Babilon pusztulása (18:1-19:5)

Jel 18. És ezek után láttam másikat angyalt alászállni a mennyből, akinek nagy hatalma volt; és a föld fénylett az ő dicsőségétől. **2** És erősen, nagy hangon kiáltott mondván:

– **Leomlott, leomlott a nagy Babilon**, és lett démonok lakhelyévé, minden tisztátalan szellem börtönévé, és minden tisztátalan és gyűlöletes madár börtönévé. **3** Mert az ő paráznasága szenvedélyének borából ivott valamennyi nép, és a föld királyai vele paráználkodtak, és a föld kalmárai /kereskedői az ő dobzódásának /dőzsölésének erejéből meggazdagodtak.

4 És hallottam egy másik hangot a mennyből, amely ezt mondta:

- **Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból!** 5 Mert az ő bűnei az égig tornyosodtak, és megemlékezett az Isten az ő gonoszságairól. 6 Fizessetek úgy neki, amint ő fizetett nektek, és kétszeresen duplázzátok meg neki az ő cselekedetei szerint; amely pohárból itatott, ugyanabból kétszer annyit töltsetek neki! 7 Amennyire dicsőítette magát és dobzódott /dőzsölt, annyi kínna és gyással fizessetek neki; mert ezt mondja az ő szívében: „Úgy ülök trónomon, mint egy királynő, és nem vagyok özvegy, és nem látok gyászt soha!” 8 Ennek okáért egy napon jönnek rá az ő csapásai: a halál, a gyász és az éhség; és tűzzel égettetik meg; mert erős az Úr, az Isten, aki megbünteti őt!

9 És siratják és gyászolják őt /jajgatnak felette a föld királyai, akik vele paráználkodtak és dobzódtak /dőzsöltek, mikor az ő égése füstjét látják, 10 távol állva az ő kínszenvedésétől való félelem miatt, ezt mondván:

- Jaj, ó jaj, te nagy város, Babilon, te hatalmas város, hogy egyetlen óra alatt jött el ítéleted!

11 A föld kalmárai /kereskedői is siratják és gyászolják őt, mert az ő árúikat immár senki nem veszi: 12 arany és ezüst, és drágakő és gyöngy, és gyolcs és bíbor, és selyem és skarlátcikket; és mindenféle ciprusfát és mindenféle elefántcsontedényt, és értékes fákból és rézből és vasból és márványkőből készült mindenféle edényt /tárgyat; 13 és fahéjat és illatszereket, és kenetet és tömjént, és bort és olajat, és zsemlyelisztet és gabonát, és barmokat és juhokat, és lovakat és kocsikat, és rabokat /rabszolgákat és emberek lelkeit.

- 14 A gyümölcs, amit a lelked kívánt, eltávozott tőled, és minden, ami fényűző és pompás, eltávozott tőled, és azokat soha többé nem találod már meg!

15 Ezeknek árusai, akik belőle dagodtak meg, távol álltak az ő kínszenvedésétől való félelem miatt, sírva és jajgatva /gyászolva, 16 és ezt mondván:

- Jaj, ó jaj, a nagy város, amely öltözött lenvászonba és bíborba és skarlátba, és felékesített arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel; hogy elpusztult egyetlen óra alatt ennyi gazdagság!

17 És minden hajókormányos és a hajókon levők mind, és a tengerészek, és ahányan csak a tengeren kereskednek, távol álltak, 18 és látván az ő égése füstjét, így kiáltottak:

- Mi hasonló e nagy városhoz?!

19 És port hányván a fejükre, kiáltottak sírva és jajgatva /gyászolva, ezt mondván:

- Jaj, ó jaj, az a nagy város, amelyben meggazdagodott mindenki, akinek hajói voltak a tengeren, az ő gazdagságából hogy kifosztatott egyetlen óra alatt!

- 20 Örvendezz rajta menny, és ti szent apostolok és próféták; mert az Isten végrehajtotta rajta az ítéletet tiértetek!

21 És egy erős angyal egy nagy malomkőhöz hasonló követ vett fel, és a tengerbe dobta, ezt mondván:

- Ilyen hirtelen zuhanással vettetik el Babilon, ama nagy város, és többé nyomát sem találják.

22 És hárfások és zenészek és fuvalások és kürtösök hangja benned többé nem hallatszik; és semmiféle mesterség mestere sem található többé benned; és malomnak zúgása sem hallatszik többé benned; 23 és lámpás világossága többé benned nem fénylik; és sem vőlegény, sem menyasszony szava sem hallatszik többé benned; mert a te kalmáraid /kereskedőid voltak a föld fejedelmei; és bűvöléseiddel /kábitószereddel eltévelyítettél minden a nemzetet. 24 És abban próféták és szentek vére találtatott, és mindazoké, akiket megöltek a földön.

Jel 19. És ezek után hallottam, mintha nagy sokaság erős hangon szólna a mennyben, amely ezt mondta:

– **Halleluja! A szabadítás /megmentés és a dicsőség és a tisztesség /tisztelet és a hatalom az Úré, a mi Istenünké! 2** Mert igazak és igazságosak az ő ítéletei, és azt a nagy paráznát, amely a földet megrontotta paráznaságával, elítélte, és megbosszulta /számon kérte az ő szolgálóinak vérét annak kezéből (amely kezéhez tapadt).

3 És másodszor is mondták:

– **Hallelúja! Füstje felszáll örökkön örökké!**

4 És leborult a huszonnégy Vén és a négy élőlény, és imádta az Istent, aki a trónszékben ült, mondván:

– **Ámen! Hallelúja!**

5 És a trónszéktől hang hallatszott, amely ezt mondta:

– **Dicsérjétek a mi Istenünket mindnyájan ti szolgálói, akik félitek őt, kicsinyek és nagyok!**

A Bárány mennyegzője (19:6-10)

6 És hallottam mintegy nagy sokaság szavát, mint sok vizek zúgását, és mint erős mennydörgések robaját, mondván:

– **Hallelúja! Mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a Mindenható! 7 Örüljünk és örvendezzünk, és adjunk dicsőséget Neki, mert eljött a Bárány menyegzője, és az ő menyasszonya felkészült, 8 és adatott neki, hogy felöltözzön tiszta és ragyogó fehér gyolcsba /lenvászonba; mert a fehér gyolcs a szentek igazságos cselekedetei.**

9 És mondta nekem:

– **Írd meg: „Boldogok azok, akik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak!”** – És monda nekem: – Ezek Isten igaz beszédei.

10 És leborultam annak lábai előtt, hogy imádjam őt, de ő így szólt hozzám:

– **Vigyázz, ne tedd! Szolgatársad vagyok és a testvéreid, akiknél a Jézus-**

ról szóló bizonyoságtétel van. Istent imádd! Mert a Jézus melletti tanúságtétel a prófétálás Szelleme.

A Messiás (Krisztus) eljövetele és a végső háború (19:11-21)

11 És láttam, hogy az ég megnyílt, és íme, volt egy fehér ló, és aki azon ült, hivatott Hűnek és Igaznak, és igazságosan ítélezik és hadakozik.

12 És az ő szemei olyanok, mint a tűzláng; és az ő fején sok korona /diadém; az ő neve fel volt írva, amelyet senki nem tud, csak ő maga. **13** És vérrel hintett ruhába volt öltöztetve, és a neve Isten Igéjének nevezetik. **14** És mennyei seregek követték őt fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba /lenvászonba öltözve. **15** És az ő szájából éles kard jött ki, hogy azzal sújtson le a nemzetekre; és ő fogja azokat terelni vasveszszővel; és ő tapossa a Mindenható Isten haragja és büntetése borának taposókádját.

16 És az ő ruhájára és combjára oda volt írva az ő neve: „**KIRÁLYOK KIRÁLYA ÉS URAKNAK URA**”.

17 És láttam egy angyalt állni a Napban, és kiáltott nagy szóval mindazoknak a madaraknak, amelyek repdestek az ég közepén:

– **Jöjjetek el, és gyűjjetek egybe a nagy Isten vacsorájára, 18** hogy egyétek a királyok húsát, és vezérek húsát és hatalmasok húsát, és lovaknak és rajtuk ülőknek húsát, és mindenkinek húsát, szabadokét és szolgákét, és kicsinyekét és nagyokét!

19 És láttam, hogy a fenevad /vadállat és a föld királyai és az ő seregeik egybegyűltek, hogy harcoljanak az ellen, aki a lovon ült, és az ő serege ellen.

20 És megfogatott a fenevad, és vele együtt a hamis próféta, aki a csodákat tette az ő színe előtt, amelyekkel elhitette azokat, akik a fenevad bélyegét felvették, és akik imádták annak képmását: **ők ketten elevenen a kénkövel égő tüzes tóba vettettek. 21** A többiek pedig meg-

ölettek a lovon ülő kardja által, amely az ő szájából jött ki; és a madarak mind megelégedtek azok húásával.

A Sátán bebörtönzése (20:1-3)

Jel 20. És láttam egy angyalt leszállni a mennyből, akinél volt a mélység kulcsa, és egy nagy lánc a kezében. **2** És megfogta a sárkányt, azt a régi kígyót, aki az Ördög /Rágalmazó és Sátán, és megkötözte őt ezer esztendőre, **3** és vetette őt a mélységbe, és bezárta azt és bepecsételte őfelette, hogy többé el ne hitesse a népeket, míg letelik az ezer esztendő; azután el kell neki oldoztatni egy kevés időre.

A messiási 1000 éves királyság (20:4-6)

4 És láttam trónszékeket, és leültek azokra, és adatott nekik ítélet-tétel; és láttam azok lelkeit, akiket lefejeztek a Jézus melletti bizonyágtétel és az Isten Beszéde miatt, és mindenkit, aki nem imádta a fenevadat, sem annak képmását, és nem vette fel annak bélyegét /jelét homlokára, sem kezére; és életre keltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig.

5 A többi halott pedig még nem elevenedett meg /nem kelt életre, míg le nem telt az ezer esztendő. Ez az első feltámadás. **6** Boldog és szent, akinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak; hanem lesznek az Istennek és a Krisztusnak papjai, és uralkodnak övele együtt ezer esztendeig.

Góg és Magóg lázadása (20:7-10)

7 És mikor letelik az ezer esztendő, a Sátánt kiengedik az ő fogságából /börtönéből. **8** És kimegy, hogy elhitesse a föld négy szegletén lévő nemzeteket: Gógot és Magógot, hogy egybegyűjtse őket háborúra,

akiknek száma, mint a tenger fövénye. **9** És feljöttek a föld szélességére /előzőnlőtték a föld színét, és körülvették a szentek táborát és a szeretett várost; **de Istentől a mennyből tűz szállt alá, és megemésztette őket.** **10** És az Ördög /Rágalmazó, aki elhitette őket, vettetett a tűz és kénkötavába, ahol a fenevad és a hamis próféta is van; és kínoztatnak éjjel és nappal örökkön örökké.

Az utolsó ítélet (20:11-15)

11 És láttam egy Nagy Fehér Trónt, és a rajta ülőt, akinek tekintete elől eltűnt a föld és az ég, és helyük sem találtatott /hely sem találtatott számukra. **12** És láttam a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állni az Isten előtt; és könyvek nyitattak meg, majd egy másik könyv nyitott meg, amely az Élet Könyve; és megítéltettek a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint. **13** És a tenger kiadta a halottakat, akik őbenne voltak; és a Halál és a Pokol is kiadta a halottakat, akik önáluk voltak; és megítéltettek mindnyájan az ő cselekedeteik szerint. **14** A Pokol pedig és a Halál vettetett a Tűz Tavába. Ez a második halál, a Tűznek Tava. **15** És ha valaki nem találtatott beírva az Élet Könyvében, a Tűz Tavába vettetett.

Az új Ég és Föld (21:1-8)

Jel 21. Ezután láttam új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt /tovatűnt; és a tenger sincs többé.

2 És én János láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely az Istentől szállt alá a mennyből, felkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony.

3 Ekkor erős hangot hallottam a mennyből, amely így szólt:

– **Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és közöttük lakik, és azok**

az Ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük, az ő Istenük. **4** És az Isten letöröl minden könnyet az ő szemükről; és a Halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert a korábbi dolgok elmúltak /korábbi világ elmúlt.

5 És mondta az, aki a trónszéken ült:

– **Íme, mindent újjáteremtek!**

És mondta nekem:

– **Írd meg, mert e beszédek hitelesek és igazak!**

6 És mondta nekem:

– **Meglett! Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak inni adok az élet vizének forrásából ingyen. 7 Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az a fiam lesz nekem. 8 A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és utálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbajosoknak /boszorkányoknak /mérgekeverőknek /kábitószerezőknek, és bálványimádóknak és minden hazugoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz, ami a második halál.**

Az Új Jeruzsálem leírása (21:9-22:5)

9 És odajött hozzám egy a hét angyal közül, akinél a hét utolsó csapással teli hét pohár volt, és szólt hozzám, mondván:

– **Gyere, megmutatom neked a menyasszonyt, a Bárány feleségét.**

10 És elvitt engem szellemben egy nagy és magas hegyre, és megmutatta nekem azt a nagy várost, a szent Jeruzsálemet, amely Istentől szállt alá a mennyből. **11** Benne volt az Isten dicsősége; és annak ragyogása hasonlított a legértékesebb drágakőéhez, mint a kristálytisztá jáspis. **12** Nagy és magas kőfala volt, és tizenkét kapuja, és a kapukban tizenkét angyal, és a kapukon nevek felírva, amelyek az Izráel fiai tizenkét törzsének nevei: **13** Napkeletről három kapu; északról három kapu; délről három kapu; napnyugatról három kapu. **14**

És a város kőfalának tizenkét alapja volt, és azokon a Bárány tizenkét apostolának nevei.

15 Annál pedig, aki velem beszélt, volt egy arany mérővessző, hogy megmérje a várost, és annak kapuit és kőfalát. **16** És a város négyzet alakban terül el, és a hossza annyi, mint a szélessége. És megmérte a várost a mérővesszővel tizenkétezer sztadionnyira (kb. 2300 km): annak hosszúsága és szélessége és magassága egyenlő. **17** És megmérte annak kőfalát száznegyvennégy singre /könyökre (kb. 66 m), ember mértékével, azaz angyaléval. **18** És kőfalának építőanyaga jáspisből volt; a város pedig színarany, tiszta üveghez hasonló. **19** És a város kőfalának alapjait mindenféle drágakő ékesítette. Az első alapkő jáspis; a második zafír; a harmadik kalcedon; a negyedik smaragd; **20** az ötödik szárdonix; a hatodik karneol; a hetedik krizolit; a nyolcadik berill; a kilencedik topáz; a tizedik krizopráz; a tizenegyedik jácint; a tizenkettedik ametiszt. **21** A tizenkét kapu pedig tizenkét gyöngy; minden egyes kapu egy-egy gyöngyből volt; és a város utcája színarany, olyan, mint az átlátszó üveg.

22 De Templomot nem láttam abban: mert az Úr, a Mindenható Isten annak Temploma, és a Bárány. **23** És a városnak nincs szüksége a Napra, sem a Holdra, hogy megvilágítsák; mert az Isten dicsősége ragyogja be azt, és annak fényforrása a Bárány. **24** És a nemzetek, amelyek megtartatnak /megmenekülnek, az ő világosságában járnak; és a föld királyai dicsőségüket és tiszteletüket abba viszik be. **25** És annak kapuit nem zárják be nappal (éjszaka ugyanis ott nem lesz); **26** és a nemzetek dicsőségüket és tiszteletüket abba viszik be. **27** És nem megy abba be semmi tisztátalan, sem aki utálatosságot és hazugságot cselekszik, hanem csak akik beíratnak az Élet Könyvébe, amely a Bárányé.

Jel 22. És megmutatta nekem az Élet Vízének tiszta folyóját, amely ragyogó volt, mint a kristály, és az Isten és a Bárány trónjából ered 2 a város főterének közepén. És a folyóvízen innen és túl életnek fája volt, mely tizenkét gyümölcsöt termett, minden hónapban meghozva gyümölcsét; és levelei a nemzetek gyógyítására valók. 3 És semmi elátkozott nem lesz többé; és az Isten és a Bárány trónszéke abban lesz; és az ő szolgálói szolgálják Őt; 4 és látják az Ő arcát; és az Ő neve homlokukon lesz. 5 És ott nem lesz éjszaka; és nem lesz szükségük lámpafényre, se napfényre; mert az Úr Isten világítja meg őket, és királyként fognak uralkodni örökkön örökké.

Befejezés, tanúságtétel és üdvözlét (22:6-21)

6 És mondta nekem:

– E beszédek hitelesek és igazak: és az Úr, a szent próféták Istene küldte el az ő angyalát, hogy megmutassa az ő szolgálóinak azokat, amiknek hamarosan meg kell történniük. 7 Íme, hamar eljövök! Boldog, aki megtartja e könyv próféciájának beszédeit.

8 És én János vagyok az, aki ezeket hallottam és láttam: és mikor hallottam és láttam, leborultam az angyal lábai előtt, hogy őt imádjam, aki nekem ezeket megmutatta. 9 Az pedig monda nekem:

– Vigyázz, ne tedd! Mert szolgatársad vagyok, és a te testvéreidé, a prófétaké, és azoké, akik megtartják e könyv beszédeit. Az Istent imádd!

10 Azután mondta nekem:

– Be ne pecsételd e könyvtekercs próféciájának beszédeit, mert a kijelölt idő közel van! 11 Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, szentelődjön meg ezután is!

– 12 Íme, hamar eljövök; és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek

mindenkinek az ő cselekedete szerint. 13 Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég, az első és utolsó.

14 Boldogok, akik megtartják az ő parancsolatait, hogy joguk legyen az Élet Fájához, és bemelessenek a kapukon a városba. 15 De kint maradnak az ebek és a bűbajosok /boszorkányok /méregkeverők /kábitószerezők, és a paráznák és a gyilkosok, és a bálványimádók és mindenki, aki szereti és cselekszi a hazugságot.

– 16 Én Jézus küldtem el az én angyalomat, hogy ezekről bizonyosságot tegyen nektek a gyülekezetekben. Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága: ama fényes és hajnali csillag.

17 És a Szellem és a menyasszony ezt mondják:

– Jöjj!

És aki hallja, ezt mondja:

– Jöjj!

És aki szomjazik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az Élet Vízét ingyen!

18 Bizonyosságot teszek pedig mindenkinek, aki e könyv próféciájának beszédeit hallja: Hogy ha valaki ezekhez hozzá tesz, e könyvben megírt csapásokkal sújtja Isten azt; 19 és ha valaki elvesz e prófécia könyvének beszédeiből, az Isten annak részét kitörli az Élet Könyvéből, és a szent városból, és azokból, amik e könyvben megíratnak.

20 Ezt mondja, aki ezekről tanúságot tesz:

– Bizony hamar eljövök!

– Ámen, bizony jöjj el Uram Jézus!

21 A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen.